वचः। एतमेव तच्चतुर्धाविहितं पाप्मानं यजमानोऽपहते। तेभिनीयैवाहः पशुमालभन्त। अन्हएव तद्देवाअवर्त्तिं पाप्मानं मृत्युमपजघ्निरे। तेनाभिनीयैव रात्रेः प्राचरन्। रात्रियाएव तद्देवाअवर्त्तिं पाप्मानं मृत्युमपजघ्निरे ॥ ६ ॥

तस्मादभिनीयैवाहः पशुमालभेत। अन्हएव तद्यजमानोऽवर्त्तिं पाप्मानं भ्रातृव्यानपनुदते। तेनाभिनीयैव रात्रेः प्रचरेत्। रात्रियाएव तद्यजमानोऽवर्त्तिं पाप्मानं भ्रातृव्यानपनुदते। सएषउपवसथीयो ह द्विदेवत्यः पशुरालभ्यते। द्वयं वाअस्मिँल्लोके यजमानः। अस्थि च माꣳसञ्च। अस्थि चैव तेन माꣳसञ्च यजमानः सꣳस्कुरुते। तावाएताः पञ्च देवताः। अग्नीषोमावग्निर्मिचावरुणौ॥ पञ्चपञ्ची वै यजमानः। त्वङ्माꣳसꣳ स्नाय्वस्थि मज्जा। एतमेव तत्पञ्चधाविहितमात्मानं वरुणपाशान्मुञ्चति। भेषजतायै निर्वरुणत्वाय। तꣳ सप्तभिश्छन्दोभिः प्रातराच्छयन्। तस्मात् सप्तचतुरुत्तराणि छन्दाꣳसि प्रातरनुवाकेऽनूच्यन्ते। तमेतयोपसमेत्योपासीदन्। उपास्मै गायता नरइति। तस्मादेतया बहिष्पवमानउपसद्यः ॥ ७ ॥